

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Marika Constable

Název práce: Rituály dospívání a iniciace

Oponent práce: Mgr. Veronika Halamová

Téma práce: Je velice zajímavé a zasluhuje hlubokou reflexi

Téma bylo v literatuře reflektováno minimálně.

Práce je zaměřena: Teoreticky a empiricky, vychází z dostupné literatury a dalších sekundárních informačních zdrojů a výzkumného šetření autorky.

Jazyková a stylistická úroveň práce: Odpovídá úrovni bakalářského stupně.

Rozsah práce: 52 stran vlastního textu.

Použitá literatura: Práce je postavena kompilací monografií, elektronických zdrojů a videjí.

Počet uváděných titulů: 15 monografií, 34 elektronických zdrojů, 4 video zdroje

Citace v textu: Odpovídají požadavkům bakalářského stupně.

Formální stránka práce: Odpovídá požadavkům bakalářského stupně.

Cíl práce: Autorka si vytyčila celkem dva cíle, byť se fakticky jedná o tři, které jsou jasně formulované a navzdory nedostatkům v práci naplněné.

Úroveň závěrečné práce: Odpovídá úrovni bakalářského stupně a lze ji proto doporučit k obhajobě.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Marika Constable se ve své práci věnuje zajímavému a ojedinělému tématu, které, jak vidno, se stalo, vedle mnoha dalších, poměrně závažným sociokulturním problémem současné společnosti Jihoafrické republiky.

Po rozpačité úvodní části, v níž se může čtenář seznámit se současnou situací země a jejími problémy, která jej však odvádí od hlavního tématu, se v kapitole věnované metodologii může seznámit s tématem práce, jejími cíli a také s interpretačním rámcem, do něž bude předkládané téma zasazeno a jehož představením autorka pokračuje v následující kapitole. Zde se setkáváme se zbytečným členěním do podkapitol, které jsou každá věnována tomu kterému vědci a jeho dílu. Zde je velkou škodou ryze deskriptivní pojetí zahlcující čtenáře životopisnými údaji, přičemž jádro zájmu, tedy iniciační rituály, stojí až na druhém místě. Aplikovatelnosti na Jihoafrickou republiku ve druhé kapitole představených teorií se autorka věnuje v kapitole třetí, nicméně názvem kapitoly vzbuzená očekávání nejsou naplněna, neboť její textová část je povrchně pojatá bez ambice připravit si půdu pro následující kapitoly hlubším seznámením čtenáře s aplikovatelností vybraných teorií na danou oblast. Namísto toho je kapitola doplněna množstvím fotografického materiálu, který je sám o sobě velmi zajímavým, nicméně zde narušuje kontinuitu textu. Autorka zde též odbíhá od hlavní myšlenkové linie tím, že na konci kapitoly nenavazuje na předešlý text, ale na fotografii vnuka Nelsona Mandely.

V následující kapitole již má čtenář konečně pocit, že se autorka našla, byť je zde silně patrný osobní zápal promítající se do zbytečného odbíhání od myšlenkové linie (s. 29 a zmínka o první Mandelově účasti ve volbách). Až v páté kapitole se čtenář dostává k jádru předkládané

problematiky, tedy iniciačnímu rituálu jako takovému a k problémům s ním spojenými, jejichž možná řešení nabízí v poslední kapitole.

V úvodní části práce nastíněný interpretační rámec ale není na samotné téma konkrétně aplikován stejně, jako není z textu patrné, jak proběhlo v úvodu práce avizované zúčastněné pozorování. Zde bychom očekávali např. mnohem širší vlastní fotodokumentaci, než jak je předkládaná k prezentovaným dotazníkům (s. 72), nebo bychom očekávali účast na přípravě iniciantů k odchodu či na oslavě po jejich návratu atd. Zároveň vyvstává otázka, proč autorka zvolila pouze dvě respondentky ke zodpovězení dotazníků, byť v závěru uvádí, že „z výzkumu vyplynulo, že rozmanitost lokalit a různých sociálních vrstev, intimita prožitku a choulostivost tématu hrají velkou roli v názoru na podstupování i průběh iniciační obřizky. Velmi patrné je to v odpovědích osobně sestaveného dotazníku, který vyplnili respondenti žijící v oblasti Gauteng, Johannesburgu. Jejich odpovědi naznačují uvolněnější přístup k tomuto rituálu. Naprostá většina dostupných studií je naopak stavěna na respondentech pocházejících z východokapské oblasti, která je domovem nejsilnější Xhosa komunity a tradice tento rituál udržují většinou v rigidnější podobě“ (s. 58-59). Není tedy jasné, kolik respondentů bylo dotazováno a jakým způsobem probíhalo výzkumné šetření stejně, jako tomu bylo u zúčastněného pozorování.

Závěrem je nutno říci, že práce s tak zajímavým tématem by zasluhovala, navzdory nepochybnému osobnímu nasazení autorky a její celkové znalosti prostředí, více a důsledněji zpracovat.

Výsledné hodnocení:

Datum: 30. 6. 2016 Hradec Králové

Veronika Halamová, v. r.